

LA SIESTA · CÂU CHUYỆN NGƯỜI THẬT

Hai mươi đêm, một mái nhà

Twenty Nights, One Little Home

Chuyện của Paula và Lee, hai vị khách đến từ nước Úc.

Xin chia sẻ với cả nhà một câu chuyện đã dạy chúng em phân biệt giữa hai chữ tưởng như giống nhau: **Nhìn**, và **Thấy**.

Paula và Lee là hai vị khách đến từ nước Úc. Hai bác ở La Siesta Hội An hai mươi đêm, một kỳ nghỉ dài hiếm có.

Hai người, hai tính cách rất khác nhau. Một người mạnh mẽ, thẳng thắn, luôn biết mình muốn gì. Người kia mềm mỏng hơn, hay cười, và cũng rất hay rơi nước mắt. Hai mươi đêm không phải một khoảng thời gian ngắn: có những lúc bất đồng, có những cuộc tranh luận, có cả những giọt nước mắt, nhưng cũng có rất nhiều tiếng cười và những khoảnh khắc rất đời thường mà chúng em sẽ nhớ rất lâu.

Ở bên một người đủ lâu, ta bắt đầu hiểu họ theo một cách khác. Và sau hai mươi đêm, chúng em không còn chỉ nhìn thấy hai vị khách nữa. Chúng em bắt đầu **thấy** họ.

Thấy ai cần một căn phòng thuận tiện hơn. Thấy ai cần thêm một chút hỗ trợ khi đi lại. Thấy những điều đòi hỏi họ chưa kịp nói thành lời.

Giữa chuyến đi, Paula bị ốm. Có những ngày bác gần như không đi đâu, chỉ ngồi bên hiên trước Red Bean, nhìn ra vườn và hồ bơi. Thấy vậy, chúng em mang đến cho bác một bình hoa nhỏ, kèm một tấm thiệp viết tay: *"These little flowers are a small present for you. I'm so happy to see you feeling better, and I hope you'll be completely recovered very soon."*

Rồi đến ngày hai bác rời đi, chúng em còn nhớ chuẩn bị một chiếc xe gập thấp, để hai bác bước lên dễ dàng hơn.

"Hospitality đôi khi không nằm ở những điều lớn lao. Nó nằm ở chỗ mình có nhớ một điều rất nhỏ, đủ để một người thấy mình được quan tâm hay không."

Rồi ngày chia tay cũng đến. Paula và Lee trở về Melbourne. Nhưng câu chuyện không dừng lại ở sân bay.

Từ nhà, hai bác vẫn nhắn cho chúng em những dòng khiến cả team mỉm cười: *"Your support and attention really made my trip extra special and memorable."* Và điều làm chúng em vui nhất, là cả hai đều nói: *"Looking forward to my next visit."*

Có lẽ, đó là một trong những món quà đẹp nhất của nghề này. Không chỉ là một căn phòng đẹp, một kỳ nghỉ trọn vẹn, hay những dịch vụ được trao đi. Mà là cảm giác rằng, ở một nơi rất xa nhà, mình đã từng được ai đó thật sự nhìn thấy.

Hai mươi đêm đã qua. Paula và Lee đã ở Melbourne. Nhưng ở Hội An, La Siesta vẫn luôn là một **little home**, nơi hai bác được chào đón trở lại: không chỉ bằng một căn phòng đã chuẩn bị sẵn, mà bằng những người vẫn còn nhớ đến hai bác.

“Nhìn để nhận biết. Thấy để thấu hiểu. Và hiểu để biết mình nên làm gì.”

Đừng chỉ nhìn thấy một vị khách. Hãy thử thấy một con người.

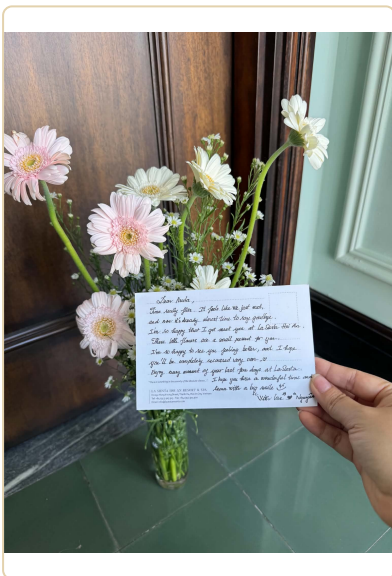
1 người · 1 ngày · 1%

Câu chuyện được chia sẻ bởi team La Siesta Hội An

NHỮNG KHOẢNH KHẮC · MOMENTS

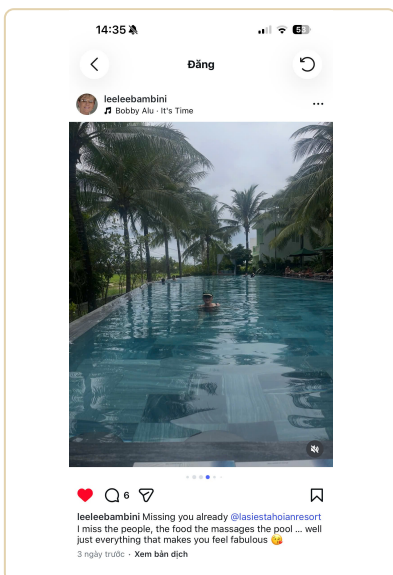
Paula ngồi bên hiên trước Red Bean, nhìn ra vườn và hồ bơi trong những ngày dưỡng sức

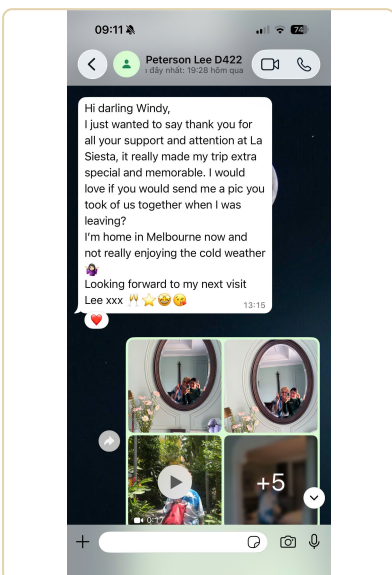
Bình hoa nhỏ và tấm thiệp viết tay gửi Paula, chúc bác sớm khỏe

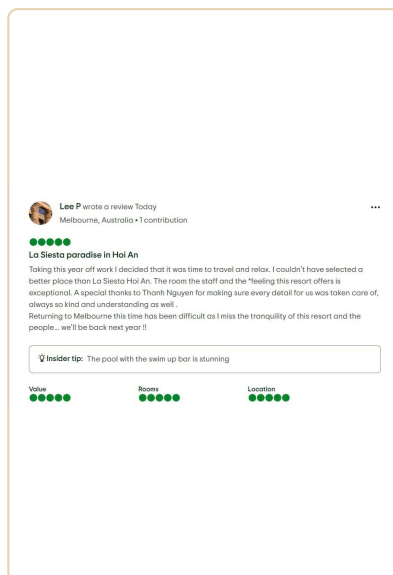
Tấm ảnh chụp cùng nhau trước ngày hai bác rời đi

Lee chia sẻ trên Instagram: “Missing you already... I miss the people, the food, the massages, the pool”

Tin nhắn từ Melbourne: “Looking forward to my next visit”

Review 5/5 trên TripAdvisor: “La Siesta paradise in Hoi An”, cảm ơn Thanh Nguyen